

Όσιος Νικηφόρος ο Λεπρός

4 Ιανουαρίου 2025

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

4 Ιανουαρίου ...

Όσιος Νικηφόρος ο Λεπρός ...

Ο Πατήρ Νικηφόρος κατά κόσμο Νικόλαος Τζανακάκης , γεννήθηκε στο Σηρικόρι , είναι ορεινό χωριό των Χανίων , στα δυτικά του Νομού με υγιεινό κλίμα ,

με όμορφα δάση , πλούσια νερά , φαράγγια και σπήλαια ...

Το χωριό αυτό έχει μια ιδιομορφία , που δεν την συναντούμε συχνά , είναι χωρισμένο σε ένδεκα γειτονιές ,

οι οποίες πήραν και το όνομα τους , από τις οικογένειες που πρώτο κατοίκησαν εκεί ...

Ο Νικόλαος γεννήθηκε στην γειτονιά των Κωστογιάννηδων , οι γονείς του ήταν απλοί , ευλαβείς χωρικοί , όμως πέθαναν νωρίς και Τον άφησαν ορφανό , δέκα τριών ετών έφυγε από το σπίτι του ,

ο παππούς του που είχε αναλάβει να τον μεγαλώσει , Τον πήγε στα Χανιά να εργαστεί σε κουρείο , για να μάθει τη δουλειά ...

Τότε εμφανίσε τα πρώτα σημεία της νόσου του Χάνσεν , δηλαδή την λέπρα , την εποχή εκείνη τους λεπρούς , τους απομόνωναν στο νησί Σπιναλόγκα ,

διότι η λέπρα ως μεταδοτική αρρώστια , αντιμετωπίζονταν με φόβο και αποτροπιασμό ...

Ο Νικόλαος όταν έγινε δέκα έξη ετών , τα σημάδια της νόσου , άρχισαν να γίνονται πιο εμφανή , για να αποφύγει τον εγκλεισμό Του στην Σπιναλόγκα , έφυγε με καράβι για την Αίγυπτο ,

εκεί εργαζόταν στην Αλεξάνδρεια σε κουρείο , όμως τα σημάδια της νόσου , γίνονταν όλο και πιο εμφανή , ιδίως στα χέρια και στο πρόσωπο ...

Με την μεσολάβηση Κληρικού έφυγε για τη Χίο , όπου υπήρχε λεπροκομείο , στο οποίο ήταν Ιερέυς Ο Πατήρ Άνθιμος Βαγιανός , ο μετέπειτα Άγιος , Ο Νικόλαος έφτασε στη Χίο το 1914 μ.Χ. , σε ηλικία είκοσι τεσσάρων ετών , στο λεπροκομείο της Χίου , που ήταν ένα συγκρότημα με πολλά ομοιόμορφα σπιτάκια ,

υπήρχε το Εκκλησάκι Του Άγιου Λαζάρου , όπου Φυλάσσονταν η Θαυματουργός Εικόνα Της Παναγίας της Υπακοής ...

Σε αυτό το χώρο άνοιξε το στάδιο των Αρετών για Τον Νικόλαο , μέσα σε δύο χρόνια , Ο Άγιος Άνθιμος Τον έκρινε έτοιμο για το Αγγελικό σχήμα , Τον έκανε Μοναχό με το όνομα Νικηφόρο ,

όμως η νόσος προχωρούσε , εξελίσσονταν και ελλείψει καταλλήλων φαρμάκων , επέφερε πολλές μεγάλες αλλοιώσεις , το φάρμακο βρέθηκε το 1947 μ.Χ. ...

Ο Πατήρ Νικηφόρος ζούσε με αδιάκριτη , γνήσια υπακοή , με Νηστεία αυστηρή , εργαζόμενος στους κήπους , κατέγραψε τα Θαύματα Του Άγιου Ανθίμου , τα οποία είχε δει Ιδίως όμμασι , πολλά αφορούσαν Θεραπείες δαιμονισμένων ,

υπήρχε μια ιδιαίτερη Πνευματική σχέση Του Άγιου Άνθιμου με Τον Μοναχό Νικηφόρο , ο οποίος ουδέ εν βήμα μάκρυνε απ' αυτού , όπως αναφέρει ο Πατήρ Θεόκλητος Διονυσιάτης , στο βιβλίο του, Ο Άγιος Άνθιμος της Χίου ...

Ο Πατήρ Νικηφόρος , Προσευχόταν την νύχτα ώρες ατελείωτες , κάνοντας Μετάνοιες αμέτρητες , δεν είχε λογοφέρει με κανένα , ούτε χάλασε την καρδιά κάποιου , ήταν ο κύριος ψάλτης του Ναού ,

εξ αιτίας της ασθενείας του , σιγά - σιγά έχασε το φως Του , έψαλλε τα περισσότερα Τροπάρια και απήγγειλε τους Αποστόλους από στήθους ...

Το 1957 μ.Χ. έκλεισε το λεπροκομείο της Χίου , τους εναπομείναντες ασθενείς , μαζί με Τον Πατέρα Νικηφόρο , τους έστειλαν στον αντι λεπρικό σταθμό Αγίας Βαρβάρας Αθηνών , στο Αιγάλεω ,

τότε ήταν εξήντα επτά ετών , τα μέλη του και τα μάτια Του είχαν τελείως αλλοιωθεί και παραμορφωθεί από τη νόσο ...

Στον αντι λεπρικό σταθμό ζούσε και ο Πατήρ Ευμένιος , ο οποίος είχε και αυτός προσβληθεί , από τη νόσο του Χάνσεν , αλλά με την επιτυχή φαρμακευτική αγωγή , Θεραπεύτηκε τελείως ,

τότε αποφάσισε να μείνει όλο το υπόλοιπο της ζωής Του , κοντά στους συν ασθενείς του , τους οποίους φρόντιζε με πολλή αγάπη ...

Έγινε και υποτακτικός στον Πατέρα Νικηφόρο , στον οποίο ως ανταμοιβή της υπομονής του , Ο Κύριος Του είχε δώσει πολλά Χαρίσματα ,

πλήθος κόσμου συνέρρεε στο ταπεινό κελί Του στην Αγία Βαρβάρα του Αιγάλεω , για να πάρει την Ευχή Του ...

Ενώ Ο Νικηφόρος ἦταν κατάκοιτος , με πληγές και πόνους , δεν γόγγυζε αλλά ἔδειχνε μεγάλη καρτερία , εἶχε το Χάρισμα της παρηγορίας των θλιμμένων , τα μάτια του ἦταν μονίμως ερεθισμένα ,

ἡ ὄραση Του ελαχίστη , εἶχε αγκυλώσεις στα χέρια και παράλυση στα κάτω ἄκρα , παρόλα αυτά ἦταν γλυκύτατος , μειλίχιος και χαμογελαστός ...

Διηγείται χαριτωμένα περιστατικά , ἦταν ευχάριστος και ἀξιαγάπητος , το πρόσωπο Του ἦταν φαγωμένο ἀπὸ τα στίγματα της ασθένειας , εἶχε πληγές , παρόλα αυτά Ἐλαμπε ,

ἐπαιρναν χαρά ὅσοι ἐβλεπαν Αὐτόν Τον πάμπτωχο Ασθενή που ἔλεγε , ας εἶναι Δοξασμένο το Ἅγιο ὄνομα Του Κυρίου ...

Ὁσιος Νικηφόρος ο Λεπρός , Κοιμήθηκε σε ηλικία εβδομήντα τεσσάρων ἐτῶν , στις 4 Ἰανουαρίου το 1964 μ.Χ. ,

μετά την Ἐκταφή , τα Ἅγια Του Λεῖψανα Ευωδίαζαν ...

Ο Πατήρ Ευμένιος και ἄλλοι Πιστοί , ἀνέφεραν πολλές περιπτώσεις , ὅπου ἐγίναν Θαύματα , με την ἐπὶ κλήση των Πρεσβειῶν προς Τον Θεό και Του Πατρός Νικηφόρου , Λαμπρό παράδειγμα και πρότυπο για ὅλους ,

ἦταν εὐάρεστος στον Θεό διότι υπέμενε πολλά , για τον λόγο αὐτό ἔχουμε πολλές Μαρτυρίες , ὅτι Ο Ἅγιος εἶχε Δεχθεῖ ἀπὸ το Πανάγιο Πνεῦμα , το Χάρισμα της διορατικότητας , καθώς και Πλήθος Ἀλλων Χαρισμάτων ...

Πλείστα εἶναι Τα Θαύματα που εἶναι καταγραμμένα , καθώς μέχρι και σήμερα , Ο Ἅγιος Δίδει Ἀπλόχερα Βοήθεια σε ὅποιον ἔχει ἀνάγκη ,

Παιδιά μου , Προσεύχεστε και πῶς Προσεύχεστε , με την Ευχή Του Ἰησοῦ να Προσεύχεστε , με το Κ'ΥΡΙΕ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΕ , ΕΛ'ΕΗΣΟΝ ΜΕ , ἔτσι να Προσεύχεστε , ἔτσι εἶναι καλά , ἔλεγε , Ο Πατήρ Νικηφόρος .....

Ἀπολυτίκιο ...

Νικηφόρου Ὁσίου , τοῦ λεπροῦ τὰ παλαιίσματα καὶ τὴν ἐν ἀσκήσει ἀνδρείαν , κατεπλάγησαν Ἄγγελοι ὥς ἄλλος γὰρ Ἰὼβ τὰ ἀλγείνά , ὑπέμεινε δοξάζων τὸν Θεόν , νῦν δὲ δόξη ἐστεφάνωται παρ' Αὐτοῦ , θαυμάτων διακρίσεις , Χαίροις τῶν Μοναστῶν χειραγωγέ , χαίροις φωτὸς ὁ πρόβολος , χαίροις ὁ εὐωδίας χαρμονὴν , προχέων ἐκ λειψάνων σου .....